

Περὶ τῆς διακρίσεως τῶν δώδεκα τόπων.

Περὶ δὲ τοῦ μερισμοῦ καὶ τῆς διακρίσεως τῶν τοιούτων δώδεκα τόπων πολλή τις ἐγένετο διένεξις καὶ ἀμφιβολία τοῖς ἀστρολόγοις. οἱ μὲν γὰρ τὸ ζῳδῖον αὐτό, οὗ ἢ μοῖρα εὐρίσκεται ὠροσκοποῦσα ἢ μεσουρανοῦσα, τόπον ὅλον ἀποφαίνονται. καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ συμβαίνει καὶ ἄλλα μὲν ἀμαρτήματα, μάλιστα δὲ ὅτι μὴ ἀπὸ τῆς ὠροσκοπούσης μοίρας ἄχρι τῆς μεσουρανούσης αἰὲ τοῦ διαστήματος μοιρῶν ὄντος ἢ ἀλλ' ἢ πλείονος ἢ ἐλάττονος, ἐν μὲν τῷ πλείονι συμβαίνει περιττεύειν ζῳδῖον ἀργόν, ἐν δὲ τῷ ἐλάττονι, τόπον. ἕτεροι δὲ ἐκατέρωθεν τῆς ὠροσκοπούσης μοίρας ἰε' λαμβάνοντες καὶ τῆς μεσουρανούσης ὁμοίως τοὺς τόπους περιγράφουσι· καὶ οὕτω δ' ὁμοίως τὰ αὐτὰ συμβαίνουσιν ἄτοπα. τῶν παλαιῶν δὲ τις, οὗ τὸ ὄνομα λήθης βυθοῖς ὁ χρόνος παρέδωκεν, ἀφορμὴν λαβὼν τὸ τῷ θειοτάτῳ Πτολεμαίῳ ἐν τῷ περὶ χρόνων ζωῆς ῥηθέν, ὅτι τὸν ὠροσκοποῦντα τόπον ἀπὸ ε' μοιρῶν τῶν προαναφερομένων τῆς ὠροσκοπούσης μοίρας δεῖ λαμβάνειν, μέθοδον ἐκτίθησιν, ἢ καὶ τῶν ἄλλων πασῶν κρείττων δοκεῖ παρ' ὅσον οὐδὲν τῶν ἐν ἐκείνοις ἀτόπων ἐν ταύτῃ συμβαίνει.

ἔστι δὲ ἡ μέθοδος αὕτη δεῖ, φησί, λαμβάνειν τὰς προαναφερομένας τοῦ μεσουρανήματος ε' <μοίρας> καὶ ταύτην ποιῆσθαι ἀρχὴν τοῦ μεσουρανοῦντος τόπου σημειομένους τίνος ζωδίου καὶ ποία μοῖρα ἐστί· καὶ ἐπεὶ ἡ διάστασις τῆς τε ὠροσκοπούσης μοίρας καὶ τῆς μεσουρανούσης οὐκ αἰὲ μοιρῶν ἐστί ἢ, ἀλλὰ ποτε μὲν πλειόνων ποτὲ δ' ἐλαττόνων, δεῖ λαβεῖν αὐτάς, ὅποσαι ἄρα καὶ εἰσιν, καὶ τούτων τὸ τρίτον μέρος ἀπογράφεσθαι, ἀρχομένους οὖν ἀπὸ τῆς πρὸ τῆς μεσουρανούσης μοίρας, ἣν ἀρχὴν ἐποιησάμεθα τοῦ μεσουρανοῦντος τόπου, ἀποδοῦναι τῷ ὅλῳ διαστήματι αὐτοῦ τὰς ἀπογεγραμμένας <μοίρας> τῆς τρίτης μερίδος τῆς διαστάσεως, παρασημειομένους τὴν τελευταίαν, ὁποία τίς ἐστί καὶ τίνος ζωδίου μοῖρα. αὕτη γὰρ τέλος μὲν ἔσται τοῦ μεσουρανήματος, ἀρχὴ δὲ τοῦ ἐνδεκάτου τόπου, ἥγουν τοῦ ἀγαθοδαιμονήματος.

πάλιν ἀπὸ ταύτης ἀριθμήσαντας ὡς εἰς τὰ ἐπόμενα τὰς ἴσας ταῖς τῆς τρίτης μερίδος τῆς διαστάσεως τὴν τελευταίαν σημειώσασθαι ὁμοίως τοῖς ἄνωθεν. αὕτη γὰρ πάλιν ἔσται τέλος μὲν τοῦ ἀγαθοδαιμονήματος, ἀρχὴ δὲ τοῦ κακοδαιμονήματος. καὶ ἔτι ὁμοίως τὴν τρίτην μερίδα τῆς διαστάσεως προεκβαλόντες ὡς πρὸς τὰ ἐπόμενα ἀπὸ τῆς ζωδιακῆς μοίρας τῆς εὐρεθείσης κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ κακοδαιμονοῦντος τόπου, τουτέστι τοῦ δωδεκάτου, ἔξομεν τὸ τέλος αὐτοῦ ἦτοι τὴν ἀρχὴν τοῦ ὠροσκοποῦ. καὶ φανερόν, ὅτι πρὸ ε μοιρῶν ἔσται ἢ τοῦ ὠροσκοπικοῦ τόπου ἀρχὴ τῶν προαναφερομένων τῆς ὠροσκοπούσης μοίρας, ἐπειδὴ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀπαριθμήσεως τῶν τῆς περιγραφῆς τῶν τριῶν τούτων τόπων μοιρῶν ἀπὸ τῶν προαναφερομένων μοιρῶν ε' τῆς μεσουρανούσης μοίρας ἐποιήσαμεθα.

Πάλιν δὲ λαβόντες καὶ τὴν ἀπὸ τῆς μεσουρανούσης μοίρας ἄχρι τῆς κατὰ τὸ δυτικὸν κέντρον διάστασιν εἴτε δηλονότι πλειόνων μοιρῶν ἔστι τῶν ζ', εἴτε καὶ ἐλαττόνων, ὡς ἄνωτέρω εἴρηται, ληψόμεθα καὶ ταύτης τὴν τρίτην μερίδα καὶ ἀπογράψομεν. καὶ ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς ζωδιακῆς μοίρας, ἣτις ἔστι πρὸ ε' μοιρῶν τῶν προκαταδυομένων τῆς δυτικῆς μοίρας, καὶ προεκβαλόντες ὡς πρὸς τὰ ἐπόμενα τῶν ζωδίων. ἔνθα ὁ τῶν μοιρῶν τῆς τρίτης μερίδος τῆς διαστάσεως <ἀριθμὸς> καταλήξει, ταύτην <τὴν μοῖραν> τέλος μὲν ποιήσομεθα τοῦ δυτικοῦ κέντρου, ἀρχὴν δὲ τοῦ ὀγδόου τόπου. καὶ ἔτι ὁμοίως τοῖς ἄνωτέρω εἰρημένοις ποιήσαντες διακρινοῦμεν αὐτοῦ τε τοῦ ὀγδόου τόπου τὸ τέλος, ἀρχὴν οὖσαν τοῦ ἐννάτου καὶ ἔτι τοῦ αὐτοῦ τὸ τέλος ἀρχὴν οὖσαν τοῦ μεσουρανοῦντος, ἣτις ἐξ ἀνάγκης ἔσται πρὸ ε μοιρῶν τῆς μεσουρανούσης μοίρας. οὕτω τοίνυν τοῦ ὑπὲρ γῆν ἡμικυκλίου τοῦ ζωδιακοῦ διαιρεθέντος καὶ ἕκαστον τῶν ὑπὲρ γῆν ἕξ τόπων περιγράψαντες τὰ κατὰ διάμετρον τῆς περιγραφῆς ἕκαστου λαβόντες ἔξομεν καὶ τὰς τῶν ὑπὸ γῆν ἕξ τόπων περιγραφάς.

Ἴνα δὲ δι' ὑποδείγματος σαφῆ ποιήσωμεν τὰ λεγόμενα· ἔστω μεσουρανοῦσα μὲν τοῦ Κριοῦ μοῖρα ιε', ὠροσκοποῦσα δὲ τοῦ Καρκίνου μοῖρα

κδ', καὶ ἐπεὶ ἡ ἀπὸ τῆς ιε' μοίρας τοῦ Κριοῦ ἄχρι τῆς κδ' μοίρας τοῦ Καρκίνου διάστασις μοιρῶν ἐστὶ ιθ', λαβόντες τὴν τρίτην τούτων μερίδα, ἣτις ἐστὶ μοῖραι λγ', ἀπογραφόμεθα, καὶ ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς τελευταίας τῶν προαναφερομένων τῆς μεσουρανούσης μοίρας ε', τουτέστι τῆς τοῦ Κριοῦ ι', αὐτὴν τὴν ι' μοῖραν τοῦ Κριοῦ ἀρχὴν τοῦ μεσουρανοῦντος κέντρου ἐποησάμεθα ἀπὸ αὐτῆς δὲ ταύτης τῆς ι' μοίρας τοῦ Κριοῦ προσεκβαλόντες ὡς πρὸς τὰ ἐπόμενα τῶν ζωδίων τὰς τῆς τρίτης μερίδος τῆς διαστάσεως μοίρας λγ', ἔξομεν τὴν τοῦ Ταύρου ιγ', τέλος μὲν τοῦ μεσουρανοῦντος κέντρου, ἀρχὴν δὲ τοῦ Ἀγαθοῦ Δαίμονος. πάλιν ἀπ' αὐτῆς τῆς ιγ' μοίρας τοῦ Ταύρου ἀρξάμενοι καὶ προσεκβαλόντες τὰς λγ' <μοίρας> τῆς διαστάσεως φθάσωμεν εἰς τὴν ις' τῶν Διδύμων, ἣν καὶ τέλος μὲν ποιησόμεθα τοῦ ἀγαθοδαιμονοῦντος τόπου, ἀρχὴν δὲ τοῦ κακοδαιμονοῦντος. καὶ ἔτι ἀπ' αὐτῆς τῆς ις' <μοίρας> τῶν Διδύμων προσεκβαλόντες τὰς λγ' τῆς διαστάσεως ἔξομεν τὴν ιθ' τοῦ Καρκίνου, τέλος μὲν τοῦ κακοδαιμονήματος, ἀρχὴν δὲ τοῦ ὠροσκόπου πρὸ ε' τῶν προαναφερομένων μοιρῶν τῆς ὠροσκοπούσης μοίρας οὔσαν.

μετὰ ταῦτα πάλιν λαβόντες τὴν διάστασιν τῆς μεσουρανούσης μοίρας καὶ τῆς δυτικῆς, μοιρῶν οὔσαν πα, τῶν λειπουσῶν δηλονότι ταῖς εἰρημέναις ιθ' μοίραις εἰς τὰς ρπ' καὶ τούτων τὴν τρίτην μερίδα μοιρῶν οὔσαν κζ', ἀπογραφόμενοι καὶ ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς τελευταίας μοίρας τῶν προκαταδυομένων ε' τῆς δυτικῆς μοίρας κατὰ τὴν κδ' μοῖραν οὔσαν τοῦ Αἰγοκέρωτος. ἔστι δὲ πάντως ἡ τελευταία τῶν τοιούτων ε' κατὰ τὴν ιθ' τοῦ αὐτοῦ Αἰγοκέρωτος. καὶ ταύτην ἀρχὴν τοῦ δυτικοῦ ποιήσαμεν κέντρου, ἔτι τε ἀπὸ ταύτης ὡς πρὸς τὰ ἐπόμενα τῶν ζωδίων προσεκβαλόντες τὰς ἀπογεγραμμένας τῆς τρίτης μερίδος τῆς διαστάσεως μοίρας κζ' ἔξομεν τὴν ις' τοῦ Ὑδροχόου, ἣτις ἔσται τέλος μὲν τοῦ δυτικοῦ κέντρου, ἀρχὴ δὲ τοῦ ὀγδόου τόπου. καὶ πάλιν ἀπὸ ταύτης τῆς ις' τοῦ Ὑδροχόου προσεκβαλόντες ὁμοίως τὰς αὐτὰς κζ' μοίρας ἔξομεν τὴν τῶν Ἰχθύων ιγ', τέλος μὲν τοῦ ὀγδόου τόπου, ἀρχὴν δὲ τοῦ ἐννάτου καὶ ἔτι ὁμοίως ἀπὸ ταύτης τῆς ιγ' τῶν Ἰχθύων τὰς αὐτὰς

κς προσεκβαλόντες ἔξομεν τὴν ι' μοῖραν τοῦ Κριοῦ τέλος τοῦ ἑννάτου τόπου, ἦντινα καὶ ἀρχὴν ἔσχομεν τοῦ μεσουρανοῦντος κέντρου·

οὕτω τοίνυν διελόντες τὸ ὑπὲρ γῆν ἡμικύκλιον τοῦ ζωδιακοῦ εἰς τοὺς κατ' αὐτὸ τόπους ἔξ, εὐχερῶς καὶ τοὺς λοιποὺς ἔξ τοῦ ὑπὸ γῆν ἔξομεν λαβόντες τὰ κατὰ διάμετρον ἐκείνοις. καὶ ἔσται ἡμῖν ἡ ις' μοῖρα τοῦ Λέοντος τέλος μὲν τοῦ ὠροσκόπου, ἀρχὴ δὲ τοῦ δευτέρου τόπου. ἡ δὲ ιγ' τῆς Παρθένου τέλος μὲν τοῦ δευτέρου τόπου, ἀρχὴ δὲ τοῦ τρίτου, καὶ ἡ τοῦ Ζυγοῦ ι' τέλος μὲν τοῦ τρίτου τόπου, ἀρχὴ δὲ τοῦ ὑπογείου μεσουρανήματος· καὶ ἡ τοῦ Σκορπίου ιγ' τέλος μὲν τοῦ ὑπογείου μεσουρανήματος, ἀρχὴ δὲ τοῦ πέμπτου τόπου. ἡ δὲ τοῦ Τοξότου ις' τέλος μὲν τοῦ πέμπτου τόπου, ἀρχὴ δὲ τοῦ ἕκτου. καὶ ἡ ιθ' τοῦ Αἰγοκέρωτος τέλος μὲν τοῦ ἕκτου τόπου, ἥτις καὶ ἀρχὴ δέδεικται τοῦ δυτικοῦ κέντρου.

Περὶ ἀποκλιμάτων

«Τεσσάρων κέντρων ὄντων καὶ τεσσάρων ἐπαναφορῶν»

Ἐπειδὴ τριχῶς διείλομεν τοὺς τόπους, τοὺς μὲν εἰς κέντρα, τοὺς δὲ εἰς ἀναφοράς, τοὺς δὲ εἰς ἀποκλίματα, καὶ ἐλέγομεν ὅτι, ἐπὰν ὧσιν οἱ ἀγαθοποιοὶ ἀστέρες ἐν τοῖς κέντροις ἢ ἐν ταῖς ἐπαναφοραῖς, μᾶλλον τὰ οἰκεῖα ἀγαθὰ ἀποτελοῦσιν ὥσπερ καὶ οἱ κακοποιοὶ τὰ κακά, νῦν δείκνυσιν ὁ Παῦλος, ὅτι ἔστιν ὅτε καὶ ἐν τοῖς ἀποκλίμασι τυγχάνοντες ἀποτελοῦσι τὰ οἰκεῖα ὡσεὶ καὶ ἐν τοῖς κέντροις ἢ ἐπαναφοραῖς ἐντυγχάνοντες·

ἐὰν γάρ, φησι, ὄντες ἐν τῷ ἀποκλίματι τριγωνίζωσιν ἐν τῶν κέντρων μοιρικῶς ἐνδιδομένης τῆς τριμοιρίας, τουτέστι ἀπὸ ριζ' μοιρῶν ἢ ρκγ', τηνικαῦτα σφάζεται διὰ τοῦ τοιούτου σχήματος καὶ ἀποτελεῖ τὰς οἰκειάς ἐνεργείας, ὡς εἰ καὶ ἔγκεντρος ἦν ὁ ἀστήρ, καὶ μᾶλλον, εἰ τὸν ὠροσκόπον ἢ τὸ μεσουράνημα τριγωνίζει, ὥσπερ ὁ ἕκτος τόπος καὶ ὁ ἑννατος. ὁ μὲν γὰρ ἕκτος

τὸ μεσουράνημα τριγωνίζει ἀπόκλιμα ὧν τοῦ δυτικοῦ κέντρου, ὁ δὲ ἔννατος τὸν ὠροσκόπον ἀπόκλιμα [ὧν] τοῦ μεσουρανήματος.

ὡσαύτως δὲ κὰν ἀγαθοποιὸς ὧν ἐν ἀποκλίματι καὶ διὰ τοῦτο ἀδρανῆς ὧν, ἐπὰν ἄλλον ἀγαθοποιὸν τριγωνίση μοιρικῶς, σώζεται ἀπ' αὐτοῦ καὶ γίνεται ἐνεργῆς, ὡσπερ κακοποιὸς κακοποιὸν πλέον κακίζει σχηματίζων αὐτὸν κατὰ τρίγωνον, ἔτι μᾶλλον ἐνεργέστερον καὶ εὐτονώτερον ποιεῖ τὸν εἰς ἀπόκλιμα τυγχάνοντα ἀστέρα ἕτερος ἀστὴρ ἔγκεντρος ὑπάρχων καὶ τριγωνίζων αὐτόν, ἀγαθοποιὸς μὲν ἀγαθοποιόν, κακοποιὸς δὲ κακοποιόν.

Ὑποδείγματος δὲ χάριν ἔστω ὠροσκόπος Σκορπίου μοίρα ιε', ἔστω δὲ ὁ Ἥλιος Καρκίνου μοίρα ιε', ὅπερ ἐστὶν ἀπόκλιμα τοῦ μεσουρανήματος καὶ ὁ ἔννατος τόπος· λέγομεν ὅτι, ὅσον κατὰ τὸ ἐν ἀποκλίματι εἶναι τὸν Ἥλιον, ἀμβλύνεται τὰς ἐνεργείας, ἀλλ' ἐπειδὴ [βάλλεται] κατὰ τρίγωνον ἐν τῷ ὠροσκόπῳ, ἀνασφύζεται, καὶ μᾶλλον, εἰ ἀγαθοποιὸς ἀστὴρ εὐρεθῆ ἐν τῷ ὠροσκόπῳ, οἷον Ζεὺς ἢ Ἀφροδίτη· ὡσαύτως δὲ μόνος ὁ Ζεὺς, εἰ ὑπῆρχεν Ἰχθύων μοίρα ιε', ἔσφξε τὸν Ἥλιον καὶ ἐνεργῆ ἀπεδείκνυεν, ἐπειδὴ κατὰ τρίγωνον αὐτὸν ἔμελλεν εἶναι· ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀποκλιμάτων. εἰ μέντοι κακοποιὸς αὐτὸν ἐσχημάτιζε κατὰ τρίγωνον ἢ ἔγκεντρος ὧν καὶ τριγωνίζων αὐτόν, ἔτι μᾶλλον ἀμβλύνει αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων.

Θέλε καὶ τοῦτο εἰδέναι ὅτι, ἐπὰν ἀγαθοποιὸς ἐν ἀποκλίματι ἐμπεσὼν τριγωνίζεται ὑπὸ ἀγαθοποιοῦ ἢ ἐγκέντρου ὄντος ἢ καὶ χωρὶς κέντρου τὴν μὲν ἐπίτασιν τῆς εὐτυχίας ἢ τῆς πράξεως αὐτὸς ὁ ἐν τῷ κέντρῳ τυγχάνων ἢ ἄλλως πως τριγωνίζων τὸν ἀποκλίναντα παρέχεται, τὴν δὲ ποιότητα τῆς πράξεως ἢ τῆς περικτήσεως ἢ τῆς διαγωγῆς ὁ ἐν τῷ ἀποκλίματι ὧν ἀστὴρ παρέχεται. οἷον δεδόσθω εἶναι τὴν Ἀφροδίτην ἐν τῷ ἕκτῳ τόπῳ, ὅς ἐστιν ἀπόκλιμα τοῦ δυτικοῦ τόπου, τὸν δὲ Δία ἐν τῷ μεσουρανοῦντι κέντρῳ, ὁ μὲν Ζεὺς τὴν εὐτυχίαν παρέχει καὶ τὴν περικτήσιν ἀπλῶς. ἐπειδὴ δὲ Ἀφροδίτη ἐστὶν ἢ βοηθημένη ὑπὸ Διός, δηλονότι ἢ εὐτυχία καὶ ἢ πράξις διὰ θηλυκῶν

προσώπων γενήσεται. εἰ δὲ ὁ Ἑρμῆς ἦν ὁ ἀποκεκλικώς, διὰ λόγων εἶχεν εἶναι ἢ εὐτυχία. εἰ μέντοι ὁ Ἄρης ἢ ὁ Κρόνος ὑπῆρχεν βλέπων τὴν Ἀφροδίτην ἢ τὸν Ἑρμῆν κατὰ τρίγωνον, διὰ γυναικῶν ἢ δυστυχία καὶ οἱ πόλεμοι εἶχον εἶναι διὰ λόγων.

Χρὴ δὲ κάκεῖνο μὴ ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ κακοποιοὶ ἐν τοῖς ἀποκλίμασι ὄντες μᾶλλον τὰς οἰκείας ἐνεργείας ἀποτελοῦσι πρὸς τὸ βλάψαι καὶ ἀδικῆσαι, ἐπὰν ἕτερος κακοποιὸς ἐν ἐνὶ τῶν κέντρων εὐρεθῆ ὑπάρχων καὶ μάλιστα, ὅταν ἐπὶ τοῦ ἔκτου τόπου, ὅπερ ἐστὶ ἀπόκλιμα τοῦ δυτικοῦ κέντρου, εὐρεθῆ ὁ κακοποιός, ὁ δὲ ἕτερος ἐν τινὶ τῶν κέντρων. εἰ μέντοι ἐν τῷ ἔκτῳ τόπῳ εὐρεθῆ τις τῶν ἀστέρων, μὴ ἢ δὲ ὅμοιος αὐτῷ ἐν τινὶ τῶν κέντρων καὶ μάλιστα ἐπὶ τοῦ μεσουρανήματος, τηνικαῦτα ἀδρανῆς καὶ ἀργὸς ὁ τοιοῦτος εὐρίσκειται πρὸς πᾶσαν ἐνέργειαν, καὶ μάλιστα ἐὰν ἀγαθοποιὸς τύχη. ταῦτα ἔχει ἡ παρούσα θεωρία.